INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

MECIUL DE LA LEIPZIG

PRIVIT ÎN... RETRO(PER)SPECTIVĂ

În numărul de astăzi, **interviul săptămînii** are mai mulți oaspeți. Ei sînt dintre cei care ne-au vizitat în ultimii doi ani, de cînd a pornit la drum această pagină a actualității de probleme. Oaspeții își vor aminti de ceea ce au mărturisit de-a lungul acestor doi ani în legătură cu problema nr. 1 a fotbalului românesc adică **PROBLEMA RIDICĂRII PREGĂTIRII ATLETICE A FOTBALIȘTILOR LA NIVEL INTERNAȚIONAL,** pentru creșterea angajamentului fizic la cota fotbalului mare. De altfel, această temă a fost un lait-motiv în aproape toate interviurile apărute în revista noastră. Selecția de astăzi se supune spațiului limitat. Așadar, exemplele sînt doar enumerative.

● **CORNEL DINU (nr. 309 al revistei din 26 aprilie 1972).**

„Fotbalului nostru îi lipsesc multe. Dar, ne lipsește în primul rînd pregătirea fizică din copilărie, adică de la 5—6 ani, pentru a pune în valoare destule talente incontestabile...“

● **STERE ADAMACHE (nr. 314, din 31 mai 1972).**

„Lipsa pregătirii fizice este totul. La ea se ajunge mai greu. Copilul nostru se simte mai bine cu mingea la picior. Fotbalistul german sau englez știe că fără plămîni nu face nimic. Nouă ne place fenta, ne place driblingul. E foarte bine, nimic de zis. Dar, **fără o pregătire fizică dură, nici fenta nici driblingul nu fac două parale.** Cîți dintre jucătorii noștri ar fi rezistat ritmului din partida Glasgow Rangers — Dinamo Moscova ?“

● **SILVIU BINDEA (nr. 316 din 14 iunie 1972).**

„În legătură cu această selecție a copiilor așa-zis talentați, ar mai fi o hibă : de cele mai multe ori sînt selecționați, fără discernămînt, copiii care știu să joace bine mingea. Din păcate, **copilul care nu are calități fizice în perspectivă reprezintă doar o pierdere de timp.** Bătrînii greci îi aruncau pe copiii debili de pe un vîrf de munte. Mie mi se pare că fotbalul, fără să fie atît de dur, trebuie să se lipsească de asemenea copii, pentru că ei doar îți iau ochii și mai mult te încurcă. În legătură cu asta, însă, e bine să nu fim mecanici. Există copii fără calități fizice exterioare, dar care știu să se bată mai bine decît un atlet, după cum există tineri la 33 de ani și bătrîni la 16“.

● **BAZIL MARIAN (nr. 319 din 5 iulie 1972).**

„La noi, un asemenea angajament fizic și psihic nu există. La noi, **datorită mentalității, jucătorii nu sînt dispuși să împlinească sarcinile cele mai simple ale fotbalului modern : marcajul, dublajul, presingul.** La noi, fotbalul rămîne, pentru imensa majoritate a jucătorilor, un fel de distracție de după-amiază, care-ți poate înlesni niște lucruri de care muritorul de rînd nu prea poate dispune. Iată de ce, cred că discuțiile așazis tehnice pe marginea unei echipe nu pot fi purtate decît pornind de la premisa mentalității. Acesta este principalul decalaj între fotbalul mare și fotbalul nostru...“

„Sîntem în situația unui alergător care încearcă să țină pasul plutonului. Fotbalul nostru a intrat doar de cîțiva ani în ritmul de foc al fotbalului internațional și încearcă să reziste“.

● **FLOREA TĂNĂSESCU (nr. 324 din 9 august 1972).**

„Rămîn la părerea că jucătorii noștri nu sînt mai puțin tehnici decît masa jucătorilor europeni de valoare. Din păcate, această tehnicitate nu are dinamismul necesar. Asta e o problemă mai profundă, cu rădăcini multiple în pregătirea fizică a copiilor și juniorilor“.

● **LAZĂR SFERA (nr. 325 din 16 august 1972).**

„Fotbalul de astăzi nu se poate practica decît cu oameni puternici la trup și la suflet... În fotbalul nostru există jucători care știu să se dăruiască. Din păcate, ei sînt foarte puțini. Ieri am avut un Zavoda II sau un Nunweiller III, astăzi avem un Dinu. Mă opresc la prototipuri. Numai cu asemenea jucători se poate face o treabă serioasă. E adevărat, cei foarte îndemînatici atrag deseori privirile. Știu să seducă. Dar, de cele mai multe ori e o pierdere de timp. În fond, copiii n-au nici o vină. De vină sînt doar cei care fierb iluzii într-un ceaun fără fund. Dacă această falimentară politică de selecție generală va persista, ne vom trezi pînă la urmă cu echipe pirpirii în fața unor atleți care se sperie de fentă sau dribling ca de o înțepătură de țînțar. Bineînțeles, această selecție inițială nu înseamnă un drept cîștigat“.

● **AUGUSTIN DELEANU (nr. 326 din 22 august 1972).**

„Dacă aș vorbi din tribună sau din fața unui pahar de bere, mi-ar fi foarte simplu să judec cu detașare, și chiar cu un pic de ironie, lucrurile. E foarte simplu să spui: «Formidabil ce joacă vest-germanii ăștia !»... Cînd ești, însă, jos, pe gazon, și simți puțin gheata lui Gerd Müller sau umărul lui Blankenburg, atunci îți cam piere zîmbetul de ironie. Să fiu limpede : noi nu putem juca fotbal în stilul fotbaliștilor vest-germani, englezi sau olandezi. Noi putem juca fotbal de calitățile și defectele noastre. De ce să-mi fie rușine de faptul că forța fizică nu este principala mea calitate ? În fond, nu știu cine, în afară de Dinu, ar putea juca în campionatul vest-german ? În schimb, noi, ăștia, fragilii, am reușit un 1—1 la Stuttgart, numai și numai cu «știința jocului» care, dacă vreți, cuprinde puțin și arta de a nu introduce mereu mingea la bătaie ca într-o «grămadă» de galezi și scoțieni“.

● **NICOLAE PROCA (nr. 334 din 18 octombrie 1972).**

„Copilul de astăzi e mai puțin dispus să se angajeze în această aventură a fotbalului, în care reușește unul din 5 000. Eu, de pildă, n-am să încurajez niciodată talentul de fotbalist al copilului meu... Un fotbalist de performanță trebuie să renunțe la foarte multe, încă din anii copilăriei. E greu să-ți faci lecțiile foarte bine și să joci fotbal la fel de bine. La un moment dat, trebuie să alegi. **Un fotbalist de performanță trăiește, pentru el, cel mult 100 de zile pe an.** În rest, el este obsedat de meciul de duminică, — un meci care ar putea să-i aducă victoria — și de meciul de miercuri, care ar putea să-i aducă înfrîngerea, o înfrîngere de cele mai multe ori comentată mult mai mult și cu mult mai mult cinism decît victoria“.

● **ILIE OANA (nr. 335 din 25 octombrie 1972).**

Titlul interviului : „IN FOTBALUL NOSTRU, TOTUL E O CHESTIUNE DE ANGAJARE FIZICA“.

„...Toate aceste probleme tehnice devin chestiuni de amănunt pe lîngă carența fundamentală a fotbaliștilor noștri, care este LIPSA ANGAJAMENTULUI FIZIC. Această situație ne separă net de potențialul marilor echipe europene“.

● **ION ALEXANDRESCU (nr. 347 din 17 ianuarie 1973).**

Titlul interviului : „FOTBALUL MARE ÎNCEPE CU EDUCAȚIA FIZICĂ A PREȘCOLARILOR“.

„Am impresia că ora noastră de educație fizică din școală nu face totul pentru creșterea unui copil bine dezvoltat din punct de vedere fizic. Așa se face că la noi, în fotbal, adolescentul și mai ales juniorul nu pot fi supuși la un efort mare și continuu... Cu riscul de a mă repeta, trebuie să spun că fără o pregătire specială și, dacă vreți, științifică, încă din anii copilăriei, nu poți dobîndi un element capabil să alerge timp de 90 de minute într-un joc în care are mingea la dispoziție doar două minute sau chiar mai puțin. Această pregătire fizică ieșită din comun este una din cheile fotbalului modern. A o neglija înseamnă a bate apa în piuă. **Fotbalul modern este un fotbal atletic prin excelență. Virtuozitatea nesusținută de picioare puternice poate fi doar subiectul unui număr de music-hall“.**

● **KADER FIROUD (nr. 351 din 14 februarie 1973).**

„Pentru mine... fotbalul are cinci legi. Prima este **condiția atletică a jucătorului.** A doua este **condiția morală,** ...din care izvorăsc cu necesitate toate renunțările în slujba fotbalului total. A treia este **necesitatea tehnicii în mișcare.** O tehnică statică nu mă interesează sub nici o formă, pentru că nu are nici un fel de utilitate. A patra se referă la **capacitatea de adaptare a jucătorului la dinamica colectivă a jocului.** În sfîrșit, a cincea, dar nu ultima, este **necesitatea unei tehnici variate,** care să corespundă perfect celor două momente ale jocului — momentul atacului și cel al apărării. Jucătorii care au o preferință pentru unul din aceste două momente, sacrificîndu-l pe celălalt, sînt ca pianiștii începători care cîntă numai cu dreapta sau, mai bine-zis, care lasă impresia că știu să cînte“.

● **CORNEL DRĂGUȘIN**

Titlul interviului: „IN FOTBALUL MODERN, GABARITUL, VITEZA ȘI FORȚA CÎȘTIGĂ TEREN CU PAȘI URIAȘI“.

„Viareggio, care devine tot mai mult un turneu cu greutate, ne-a sugerat încă odată evoluția fotbalului european în general. În fotbalul viitorului, și cînd spun fotbalul viitorului mă gîndesc la ceea ce se va întîmpla chiar peste un an, **gabaritul, viteza și forța vor cîștiga teren cu pași uriași.** Aceasta este de fapt orientarea echipelor prezente la Viareggio. Din păcate, la noi, selecția la nivelul copiilor nu ține seama de aceste orientări generale. Iată, de pildă, jucători ca Ion Ion, Szabados și chiar Porațchi, deși foarte „talentați“, cum obișnuim noi să spunem despre cei cu o anumită îndemînare tehnică, vor avea dificultăți din ce în ce mai mari în ciocnirile cu gabaritul de tip european. Și cînd spun asta, nu mă gîndesc la înfruntarea unor jucători de forța lui Gerd Müller sau a **mai tuturor înaintașilor englezi.** Mă gîndesc, dacă vreți, chiar și numai la vîrte puține meciuri. Un junior care nu se accidentează (deci, juniorul cu jocuri maxime) susține 22 de meciuri pe an, adică turul și returul campionatului său. Această cifră este inadmisibilă pentru fotbaliști care, peste 2—3 sau 4 ani trebuie să se integreze „din mers“ în procesul de efort al seniorilor“.

● **CONSTANTIN ARDELEANU (nr. 357 din 28 martie 1973).**

„Educația fizică din școala generală este mama vitregă a tinerilor fotbaliști... Rămîn la părerea că principala cauză a nevalorificării talentelor noastre fotbalistice este activitatea insuficientă în domeniul educației fizice din școala generală. Susțin, și cred că nu greșesc, că datorită acestei munci insuficiente, **deprinderile de mișcare ale copiilor noștri sînt foarte slabe,** astfel că transferul de la această deprindere motrice generală la deprinderea specifică fotbalului se face cu multă greutate... Mă gîndesc la faptul că învățătorii primilor ani de școală sînt și ei, la rîndul lor, deficitari la capitolul educației fizice, dat fiind că a existat cîndva, și din păcate există și astăzi, tradiția educației fizice ca o cenușăreasă a școlii. E regretabil faptul că astăzi, în cadrul orei de educație fizică, totul se reduce la bătrînele exerciții de front și ordine, care, dacă contribuie într-o oarecare măsură la organizarea unui colectiv, nu rezolvă nici pe departe problema deprinderilor motrice, adică problema care ne interesează în primul rînd pe noi, cei care ne ocupăm de tinerii fotbaliști“.

● **„MICHI“ MIHAILESCU (nr. 362 din 2 mai 1973).**

„Este limpede că fotbalul de astăzi nu mai poate tolera oameni care «trag pe dreapta». În această situație, cel dispus să practice un asemenea sistem, trebuie eliminat, chiar dacă lasă impresia că poate compensa prin talent o anumită incapacitate fizică“.

● **ANDREI SEPCI (nr. 379 din 29 august 1973).**

„Handicapul nostru cronic este reprezentat de lipsa forței, de calitatea insuficientă a angajamentului fizic și de lipsa rezistenței în regim de viteză, exprimată în primul rînd prin faptul că echipele noastre divizionare A joacă cel mult 30 de minute la nivelul ritmului internațional... Soluția nu ține doar de fotbal. **Soluția stă în ridicarea nivelului educației fizice în școala elementară,** unde se formează, de fapt viitorul sportiv de performanță, ca să nu spun viitorul bărbat. Eu, fiind tatăl unui decatlonist de performanță știu, prin comparație, cît de puțin sînt îndrumați copiii în școală, la capitolul educației fizice. Se vorbește, în general, despre calitatea superioară a îndemînării copilului nostru, dar se mizează prea mult pe această calitate și se neglijează elemente fără de care sportul anului 1973 și în special fotbalul de astăzi nu se pot practica“.

O fază care ilustrează diferența de gabarit dintre atacanții noștri și jucătorii echipei R. D. Germane, în meciul de la Leipzig : Dumitrache, între Kreische (nr. 10) și Sammer (nr. 4)

● ● ● ● ● ● ●

Acestea sînt cîteva din părerile oaspeților noștri din ultimii doi ani. Ele au constituit, repetăm, lait-motivul marilor probleme ale fotbalului. Meciul de la Leipzig a scos și mai mult în evidență justețea acestui lait-motiv. Dacă recitim părerea jucătorului Augustin Deleanu, în legătură cu calitățile și defectele fotbaliștilor noștri nu facem decît să întărim ideea că forța fizică, pregătirea atletică și angajamentul total sînt condiții sine qua non în fotbalul modern, care merge tot mai mult spre licitarea forței, calitate principală a jucătorilor anglo-saxoni. Fără îndoială că această temă de dezbatere este o **temă cheie** în fotbalul nostru. Ea nu trebuie să invite la soluții unilaterale, în defavoarea pregătirii tehnice. Ea nu trebuie să se constituie într-o sperietoare, așa cum s-a întîmplat acum 15 ani, cînd s-a mai tras un semnal de alarmă în legătură cu slaba pregătire atletică a fotbaliștilor noștri. Ea trebuie să fie, pur și simplu, o invitație la înregistrarea modificărilor intervenite în viața fotbalului, pentru a-i putea urma dezvoltarea implacabilă.

Ioan CHIRILA